

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 38

V LJUBLJANI, dne 12. decembra 1968

Cena 1,50 dinarja

Leto XXV

VSEBINA:

273. Resolucija o družbeno-ekonomskih izhodiščih za oblikovanje dohodkov in kritje potreb splošne porabe v letu 1969.
274. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka.
275. Zakon o pooblastitvi republiškega sekretarja za gospodarstvo, da izda predpis o ureditvi poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost.
276. Odlok o soglasju k rebalansu finančnega načrta cestnega sklada SR Slovenije za leto 1968.
277. Odlok o imenovanju namestnika republiškega sekretarja za gospodarstvo.
278. Odlok o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Mariboru.
279. Odlok o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju.
280. Pravilnik o organizaciji lovsko-gojivne čuvajske službe.
281. Pravilnik o minimalnih higienskih in tehničnih pogojih za obratovanje klavnice, mlekarn in drugih obratov za predelavo mesa, mleka, rib in jajc, katerih proizvodi so namenjeni za notranji promet.
- SPLOŠNI AKTI REPUBLIŠKIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:**
282. Sklep o določitvi prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice iz socialnega zavarovanja.

283. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo upokojenecv.
284. Sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo uživalcev socialnih podpor.
285. Sklep o določitvi dela prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, ki pripada komunalnim skupnostim socialnega zavarovanja delavcev za stroške s poklicno rehabilitacijo in z zaposlovanjem delovnih invalidov.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:

229. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prispevkih in davkih občanov občine Cerknica.
230. Odlok o obvezni splošni in sistematični deratizaciji na območju občine Litija.

SPLOŠNI AKTI KOMUNALNIH SAMOUPRAVNIH ORGANIZACIJ:

231. Sklep o dopolnitvi sklepa o določitvi oblik zdravstvenega varstva, ki se v celoti ali deloma plačuje iz sklada zdravstvenega zavarovanja kmetov (Ravne na Koroškem).
232. Sklep o podaljšanju sklepa o določitvi stopnje oziroma višine prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov (Ravne na Koroškem).

273.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora in gospodarskega zbora dne 3. 12. 1968, potem ko so o družbeno-ekonomskih izhodiščih za oblikovanje dohodkov in kritju potreb splošne porabe razpravljali prosvetno-kulturni zbor, socialno-zdravstveni zbor in organizacijsko-politični zbor, sprejela

RESOLUCIJO

o družbeno-ekonomskih izhodiščih za oblikovanje dohodkov in kritje potreb splošne porabe v letu 1969

I

Za naš dosedanji družbeno-ekonomski razvoj je značilna hitra gospodarska rast ob počasnejšem razvoju nekaterih področij splošne porabe. Kljub skromnejšim materialnim pogojem pa so se posamezne dejavnosti splošne porabe razvijale čisto ekstenzivno ter se razpoložljiva sredstva niso vedno usmerjala k reševanju ključnih problemov njihovega razvoja.

Reševanje problemov splošne porabe, ki so se naskočili v daljšem obdobju, se zato zaostreje iz leta v leto ter zahteva hitre in učinkovite ukrepe. K temu zavezuje Skupščino SR Slovenije tako družbeni plan razvoja SR Slovenije za obdobje 1966—1970 kot tudi vrsta sprejetih obveznosti s področja izobraževanja in kulture, socialnega varstva in pokojninskega zavarovanja. Razen tega pa zahteva uresničitev koncepta vseljudskega odpora v primeru vojne še posebne ukrepe glede okrepitev narodne obrambe in javne varnosti.

Reševanje perečih problemov splošne porabe pa soppada s težavnim položajem v katerem je sedaj naše gospodarstvo. Gospodarska reforma je postavila pred gospodarske organizacije vrsto problemov, ki izhajajo iz zahtevnejših pogojev gospodarjenja in bolj odprtega tržišča. V času od uveljavitve gospodarske reforme se sicer kaže že vrsta ugodnih procesov, vendar pa se

vzporedno s tem ugotavlja tudi težak položaj gospodarskih organizacij, na katerega med drugim vpliva tudi povečevanje družbenih in ostalih dajatev ter postopno zniževanje njihovega deleža na ustvarjenem družbenem proizvodu. To ima za posledico zmanjševanje njihove akumulativnosti v lanskem in tekočem letu. Takšno zmanjševanje lastne materialne osnove delovnih organizacij otežkoča izvajanje programa rekonstrukcije in modernizacije in zavira hitrejšo odpiranje novih delovnih mest, podjetja pa se ne morejo v zadostni meri usposabljeti za nastopanje na notranjem in zunanjem tržišču.

Sredstva delovnih organizacij za sklade so se v gospodarstvu SR Slovenije v letu 1967 povečala le za 0,8%, v prvem polletju letošnjega leta pa le za 3,7%, kar pomeni, da zaostajajo za stopnjo rasti družbenega proizvoda. Delež delovnih organizacij v družbenem proizvodu se je znižal od 64,4% v letu 1966 na 63,4% v letu 1967 ter na 62,0% v prvem polletju 1968. To ima za posledico tudi zniževanje stopnje investicij: delež investicij v družbenem proizvodu je znašal v letu 1967 okoli 20% nasproti 31% v letu 1964 in nasproti 25 odstotkom v merilu celotne države.

Ta dejstva potrjujejo v skupščinskih razpravah močno in večkrat poudarjeno zahtevo, da mora biti skupna stopnja vseh prispevkov iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja nižja kot v letu 1968, da bi s tem izboljšali sedaj skrajno zaostrene pogoje gospodarjenja.

Ob upoštevanju takšnega stanja je mogoče predvideti učinkovito reševanje neobhodnih potreb splošne porabe samo z naslednjimi ukrepi:

1. skrajno varčevanje ter ukrepi za racionalizacijo in spremembo strukture porabe razpoložljivih sredstev, tako da bi jih usmerjali k reševanju ključnih potreb splošne porabe;

2. popolnejše ugotavljanje in zajemanje dohodkov na podlagi že obstoječih predpisov ob enotnejši in doslednejši davčni politiki;

3. uvajanje novih in povečanih virov sredstev z namenom njihove prerazdelitve iz osebne za splošno porabo in tako da bodo v prerazdelitvi prispevali relativno več občani z višjimi osebnimi dohodki;

4. prerazdelitev sredstev med federacijo in republiko na osnovi že predvidenega procesa zmanjševanja prispevkov federaciji;

5. v načelu nespremenjenimi delitvenimi razmerji med republiko in občinami, vendar upoštevajoč pri tem zakonite obveznosti za republiko in občine.

Ukrepi za reševanje problemov splošne porabe pa morajo biti zastavljeni tako, da ne bodo zmanjševali interesa za boljše in kvalitetnejše delo, za večjo poslovnost in za takšno gospodarsko aktivnost, ki ima za cilj povečanje dohodka in da ne bodo vodili k izenačevanju osebnih dohodkov, ker bi se takšni ukrepi neugodno odražali na gospodarski razvoj, s tem pa tudi na razvoj splošne porabe.

II

Sredstva za posamezne oblike splošne potrošnje se bodo v letu 1969 zagotavljala na podlagi naslednjih izhodišč, v okviru katerih bodo potrošniki samostojno razporejali razpoložljiva sredstva.

1. Izobraževanje

Materialni položaj izobraževanja je potrebno urediti v skladu s sklepi in priporočili o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja, ki jih je v letošnjem letu sprejela Skupščina SR Slovenije. V tem okviru je treba v 1969. letu zagotoviti delavcem na področju vzgoje in izobraževanja raven osebnih dohodkov, ki so jih imeli v poprečju delavci z enako izobrazbo drugih dejavnosti v letu 1967. Podlaga za izračun naj bo dejanska kvalifikacijska struktura prosvetnih delavcev in opravljene pedagoške ure.

Z ozirom na takšno usmeritev sredstev za ureditev osebnih dohodkov delavcev na področju vzgoje in izobraževanja se bodo v letu 1969 zagotovila sredstva za materialne izdatke lahko le na ravni letošnjega leta, povečana za odstotek povečanja cen predmetov in storitev, ki tvorijo materialne izdatke v šolstvu. Zagotovitev skladnejšega odnosa med osebnimi dohodki in materialnimi izdatki, ki jih predvidevajo citirani sklepi in priporočila Skupščine SR Slovenije že za leto 1969, se prenese na leto 1970.

Sistematično se bo nadaljevalo urejanje šolskega prostora, ki prav tako predstavlja akuten družbeni problem. Republiški izobraževalni skupnosti se bodo za graditev osnovnih šol zagotovila sredstva v višini 15 milijonov din, ki jih bo skupnost razporejala na podlagi vezave s sredstvi občin, temeljnih izobraževalnih skupnosti, delovnih organizacij in občanov.

V letu 1969 bo republika zagotovila republiški izobraževalni skupnosti potrebna sredstva za financiranje tistih izobraževalnih zavodov, ki so se že dosedaj financirali iz teh sredstev, poleg tega pa še sredstva za financiranje srednjega šolstva.

Republiški izobraževalni skupnosti se zagotavljajo tudi sredstva za teoretični pouk na poklicnih šolah pri delovnih organizacijah, celoten sistem financiranja teh šol pa se bo uredil v letu 1969. Republiška izobraževalna skupnost bo dopolnjevala sredstva temeljnim izobraževalnim skupnostim na podlagi meril, ki jih sprejme skupščina republiške izobraževalne skupnosti in na kateré bo dala soglasje Skupščina SR Slovenije tako, da bodo osnovne šole delovale ob čimbolj enotnih pogojih v celi republici.

2. Kultura in znanost

Tudi na področju kulture je potrebno narediti že v 1969. letu takšen premik sredstev, ki bodo omogočila

postopno urejanje osebnih dohodkov delavcev na tem področju, kjer sedaj očitno zaostajajo. Potrebno pa je čimprej to področje tudi sistemsko urediti, pri čemer je mišljena samoupravna ureditev, zagotovitev stalnih virov financiranja in taka vloga republike, ki bo predvsem usmerjevalna in pospeševalna.

V letu 1969 je treba zagotoviti stabilna proračunska sredstva republiškega sklada za financiranje raziskovalnega dela v okviru možnosti povečanja družbenega proizvoda in v skladu s težnjami srednjeročnega plana razvoja in sklepi Skupščine SR Slovenije o raziskovalnem delu iz aprila meseca 1967. Krepiti je treba financiranje in kreditiranje raziskovalnega dela, predvsem razvojnega dela z neposrednimi naročili, kar prispeva k povezanosti raziskovalnega dela z družbenimi potrebami. Iskati in uveljavljati je treba tudi nove oblike financiranja in kreditiranja raziskovalnega dela.

3. Pokojninsko in invalidsko zavarovanje

Zakonite obveznosti skladov invalidsko-pokojninskega zavarovanja in usklajevanje pokojnin po 102. členu temeljnega zakona o pokojninskem zavarovanju se bodo v letu 1969 krile s sredstvi, zbranimi z nekoliko višjo prispevno stopnjo, in s sredstvi, ki jih bosta federacija in republika zagotovili za kritje svojih obveznosti do sklada.

4. Zdravstveno zavarovanje

Financiranje zdravstvenega zavarovanja se bo vršilo v letu 1969 praviloma v okviru obstoječe prispevne stopnje. Minimalno povečanje stopnje osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje je dopustno le v tistih komunalnih skupnostih, kjer kljub ukrepom za nadaljnjo racionalizacijo zdravstvene službe ter s povečano udeležbo zavarovanih oseb pri uporabi nekaterih zdravstvenih storitev in z zadrževanjem porasta denarnih nadomestil za čas odsotnosti z dela ni možno z obstoječo stopnjo kriti realno ugotovljenih potreb zdravstvenega varstva in zavarovanja ter preprečiti upadanja ravni zdravstvenega varstva. Socialno-ekonomsko funkcijo denarnih nadomestil za čas odsotnosti z dela in denarno udeležbo zavarovanih oseb pri uporabi nekaterih zdravstvenih storitev je treba vsestransko ponovno oceniti, zlasti iz medicinskega vidika in jih nadalje izpopolnjevati kot regulatorja potrošnje.

V letu 1969 je potrebno še bolj uveljaviti samostojnost in odgovornost komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja pri odločanju o obsegu pravic in obveznosti v zdravstvenem zavarovanju in istočasno delovati v smeri hitrejše racionalizacije zdravstvene službe, zlasti bolnišnične. Tako bodo ustvarjeni nadaljnji pogoji za samoupravno odločanje — za delimitiranje stopnje v zdravstvenem zavarovanju, ki bi se moralo uveljaviti že za leto 1969.

Družbeno-politične skupnosti naj zagotove ustrezna sredstva za kritje svojih obveznosti do zdravstvene preventive.

5. Otroško varstvo

Sredstva za otroški dodatek in deloma za financiranje nekaterih oblik otroškega varstva se bodo pokrivala v okviru obstoječih prispevnih stopenj.

6. Republiški proračun

Proračunska poraba republiških upravnih organov ne bi smela porasti za več kot se pričakuje porast družbenega proizvoda v letu 1969. V tem okviru je treba izboljšati predvsem strokovnost upravnih organov in dati prednost razvijanju davčne in inšpekcijskih služb.

Iz proračuna se zagotove za intervencije v gospodarstvu, poleg obvez po obstoječih predpisih, povečana sredstva za kmetijsko pospeševalno službo in za intervencije na drugih področjih gospodarstva.

Na področju socialnega varstva se bodo zagotovila sredstva za kritje potreb, ki izhajajo iz zakonskih obveznosti. Poleg tega je predvideti sredstva za sprejete obveznosti na osnovi predpisov za izpopolnitev sistema družbene skrbi za predvojne revolucionarje in borce NOV in borce za severno mejo.

Na področju javne varnosti je treba zagotoviti sredstva za povečanje osebnih dohodkov in za nove namestitve miličnikov, za povečanje vzgojnega kadra in za kritje povečanih nujnih potreb za nabavo opreme ter za druge posebne namene. Predvideno financiranje narodno-obrambnega programa v okviru službe notranjih zadev je potrebno razporediti na več let.

Za financiranje potreb narodne obrambe bo treba zagotoviti sredstva na podlagi smernic, ki jih bo predlagal svet za narodno obrambo Skupščine SR Slovenije.

III

Predvideno povečanje potreb za splošno porabo zahteva previdnost pri oblikovanju in izvajanju davčne politike, ki ne sme izhajati samo iz fiskalnih, temveč predvsem iz ekonomskih načel. V okviru celotne republike je treba zagotavljati enotnost davčne politike, ki pa mora v polni meri upoštevati iniciativo in posebnosti posameznih območij. Občine bodo tako imele možnost upoštevati v davčni politiki svoje specifičnosti tako glede formiranja sredstev kot tudi glede potreb splošne porabe. Pri tem pa je treba zmanjšati neskladja, ki so se pojavila v zadnjih letih med različnimi dejavnostmi in med posameznimi občinami.

Davčna politika mora vzpodbujati razvoj posameznih dejavnosti ter usmerjati raven in strukturo potrošnje. Takšne davčne politike pa ni mogoče uveljavljati, ne da bi pri tem upoštevali položaj občana tako s stališča njegove življenjske ravni kot tudi s stališča stimulativnosti davčne politike za njegovo aktivno in samoupravno udejstvovanje v gospodarskem in družbenem življenju.

Osnovna oblika za pridobivanje dohodkov za splošno porabo mora biti dohodek občanov. Za pravilno ugotavljanje dohodka pa je treba davčno službo usposabljati tako glede števila in kvalitete delavcev kot tudi glede uvajanja sodobnejših metod poslovanja.

V izvajanju davčne politike in v veljavnih davčnih instrumentih so še vedno rezerve, ki lahko prispevajo k usklajevanju sredstev in potreb za splošno porabo. Znatno vir za pokrivanje potreb splošne porabe mora temeljiti na izkoriščanju teh rezerv, poleg tega pa bo potrebno tudi povečati obstoječe in uveljavljati nove oblike in stopnje zajemanja dohodkov na podlagi prelivanja sredstev iz osebne v splošno porabo. Ob povečanju stopenj in ob novih oblikah zajemanja dohodkov je treba zagotoviti, da bodo sorazmerno več prispevali občani z višjimi osebnimi dohodki.

V letu 1969 predvidoma federacija ne bo povečala svojih proračunskih izdatkov nad doseženo realizacijo v letošnjem letu, kar pomeni, da je mogoče pričakovati ob povečanju dohodkov zmanjšanje deleža federacije v korist gospodarstva in s tem tudi delno povečanje deleža za druge družbeno-politične in samoupravne skupnosti.

1. Politika prispevkov

Stopnje prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja bodo ostale še naprej proporcionalne; progresija dohodkov se bo močneje izražala v prispevku iz skupnega dohodka občanov.

Glede na zavzeta stališča, da se ne morejo povečati družbene dajatve delovnih organizacij in da se povečane potrebe splošne porabe krijejo predvsem iz prerazdelitve sredstev med osebno in splošno porabo, skupna stopnja prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja ne more biti višja kakor v letošnjem letu. Ker pa bo federacija predvidoma znižala svojo stopnjo prispevka iz osebnih dohodkov kot nadomestilo za že izvršene povečane dajatve občanov glede prometnih davkov, se mora skupna prispevna stopnja znižati.

Prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti bo še naprej temeljil na katastrskem dohodku, ker zaenkrat ni možno uveljaviti drugačnih osnov. Večjo skladnost v politiki prispevkov iz osebnih dohodkov od kmetijstva je treba doseči v okviru določenih minimalnih in maksimalnih prispevnih stopenj in opredeliti skupine katastrskih občin, za katere naj veljajo enotni razponi stopenj. Z republiškim zakonom je potrebno pooblastiti občine, da izvajajo določene socialne in ekonomske olajšave. Z davčno politiko je treba pospeševati modernizacijo kmetijstva, pri višinskih kmetijah pa tudi širše preusmerjanje dohodkov v vlaganja, ki bodo povečevala dohodek in produktivnost dela ter tako vplivala na višjo življenjsko raven na teh območjih.

Glede na splošni ekonomski položaj kmetijstva in glede na navedeno smer spodbujanja modernizacije kmetijstva ne pričakujemo povečanja mase prispevkov iz kmetijstva.

Za zagotovitev sodobnejšega načina obdavčenja osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti je potrebno začeti z reševanjem nekaterih temeljnih vprašanj s tega področja kot so ureditev katastra, revizija katastrskih okrajev, ažuriranje in izboljšanje statistične službe ter bonitiranje zemljišč.

Stopnje prispevkov iz osebnega dohodka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti so progresivne in enake za proizvodno in storitveno obrt. Zaradi zagotovitve trajnih in ekonomsko stimulativnih pogojev za nadaljnji razvoj obrtne proizvodnje in storitev bo republika predpisala maksimalne progresivne prispevne stopnje. Občine pa bodo pooblašene, da določijo davčne olajšave za tiste dejavnosti, za katere menijo, da je njihov razvoj potrebno pospeševati glede na njihove specifične potrebe.

Obveznost vodenja poslovnih knjig ostane nespremenjena, potrebno pa je tehniko vodenja poenostaviti in prilagoditi dejanskim potrebam za pravično in dosledno odmero prispevkov in davkov.

Z doslednejšim ugotavljanjem dohodka in doslednejšo odmero je mogoče pričakovati v letu 1969 znatnejši porast prispevkov od obrtnih dejavnosti.

Prispevek iz osebnega dohodka od intelektualnih storitev je treba dosledneje zajemati ter izenačiti obveznost glede vodenja poslovnih knjig z obrtno dejavnostjo. Z republiškim zakonom se bodo predpisale maksimalne prispevne stopnje in pooblastile občine, da predpisujejo oprostitev in olajšave.

Zagotoviti je potrebno, da se prispevek iz skupnega dohodka občanov zajema ne samo od zavezancev, ki so v delovnem razmerju v družbenem sektorju, pač pa tudi od vseh ostalih zavezancev. Pri določanju tega prispevka je treba uvesti olajšave glede števila vzdrževanih družinskih članov. Stopnje prispevka morajo biti postavljene tako, da ne bodo zmanjševale interesa za povečanje dohodka, da ne bodo povzročale neutemeljenega izravnavanja osebnih dohodkov ter da bodo omogočale stimulatивно nagrajevanje strokovnih kadrov.

Pri določanju prispevnih stopenj je treba upoštevati tudi gibanje osebnih dohodkov v državi, ker se osebni dohodki v SR Sloveniji v primerjavi z Jugoslavijo kljub hitrejšemu porastu proizvodnje in produktivnosti dela že nekaj let v relativnih odnosih zmanjšujejo, posebno če upoštevamo višje življenjske stroške v Sloveniji.

2. Politika davkov

Pri maloprodajnem prometnem davku je treba doseči pri zveznih organih spremembo temeljnega zakona o prometnem davku, tako da se omeji prepoved uvažanja maloprodajnega prometnega davka le na osnovne življenjske predmete. Republike bi s tem pridobile možnost razširitve pravice predpisovanja prometnega davka tudi na nekatere doslej neobdavčne proizvode in usluge. Ze za leto 1969 bodo skupščinski organi in Izvršni svet Skupščine SR Slovenije zahtevali, da federacija ne bo več limitirala stopnje maloprodajnega prometnega davka; zato je možno predvideti tudi delno povišanje stopenj prometnega davka.

Pri določanju stopnje prometnega davka je treba upoštevati kupno sposobnost občanov. Prav tako je treba upoštevati vpliv stopnje prometnega davka na konkurenčnost proizvodnje in prometa blaga nasproti drugim področjem ter v ta namen usklajevati politiko davčnih stopenj z drugimi republikami. Pri davkih od prometa od nepremičnin in pravic ter pri davku na dediščine in darila je treba dosledno uveljaviti odmero davka po dejanski vrednosti objekta ali pravice.

Pri davku na dediščine in darila pa je treba z ustrezno davčno politiko preprečiti drobljenje kmetijskih posestev. Z ustreznimi olajšavami je treba podpirati prostovoljno komasacijo kmetijskih površin med posameznimi kmetijskimi gospodarstvi.

Pri davku od dohodka od stavb je treba dosledno izvrševati določbe glede obdavčenja počitniških hišic.

3. Politika taks

Določanje upravnih, sodnih in cestnih taks naj bi se glede vrste in višine v celoti prepustilo republikam in občinam. Takse, ki so sedaj neustrezno nizke, je treba povečati in zagotoviti več sredstev za potrebe financiranja splošne porabe in komunalnih dejavnosti.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije se bo zavzel za to, da se zakonsko urejanje teh vprašanj v celoti prepusti republikam.

IV

Skladno z določili temeljnega zakona o ugotavljanju in delitvi dohodka v delovnih organizacijah je treba začeti z uvajanjem družbenega dogovarjanja med asociacijami delovnih organizacij, sindikati in družbeno-političnimi skupnostmi. Republika pa ima možnost, da že v letu 1969 uvede progresivno obdavčitev na sredstva podjetij, ki presegajo s sporazumom ali z zakonom določeno višino osebnih dohodkov.

Sredstva iz tega prispevka bi morali vrniti gospodarstvu, kar pomeni, da bi jih morali uporabiti za sanacijo gospodarskih organizacij kot tudi za druge oblike pospeševanja gospodarskega razvoja, nikakor pa ne za potrebe splošne porabe.

V letu 1969 je treba sprejeti tudi ukrepe, s katerimi bi preprečili takšno pridobivanje sredstev, ki izvira iz monopolnega položaja gospodarskih organizacij ali drugih osnov, ki ne temelje na rezultatih dela.

V

Skupščina SR Slovenije priporoča občinskim skupščinam, da v svoji proračunski politiki upoštevajo kri-

terije, ki jih s tem aktom uveljavlja republiška skupščina. Skupščina SR Slovenije pri tem zlasti priporoča občinskim skupščinam, da izhajajo pri oblikovanju svoje davčne politike in ukrepov iz možnosti in potreb občanov, tako da ne bo davčna politika le instrument za pridobivanje dohodkov, temveč tudi instrument za uveljavljanje samoupravnih pravic občanov ter za njihovo združevanje in povezovanje pri reševanju njihovih skupnih potreb.

Z nadaljnjim razvojem sistema financiranja družbeno-političnih skupnosti se bo jasneje opredelila funkcija republike in občine, kar bo omogočilo uveljavljanje trdnejših odnosov v sistemu financiranja njihovih potreb ter s tem tudi možnosti njihovega reševanja na lastni osnovi in za daljše perspektive.

Razmerje med proračunskimi dohodki republike in občine se ne sme poslabšati na škodo občin, vendar pa se morajo pokriti zakonite obveznosti republike, ki izhajajo iz tega dokumenta.

Skupščina SR Slovenije poudarja, da naj bi se dodatne potrebe, ki jih ni mogoče kriti iz proračuna, financirale iz prispevkov občanov in delovnih organizacij na podlagi njihovih samoupravnih odločitev.

VI

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo podrobneje proučil utemeljenost vseh zahtev po povečanju splošne porabe, zlasti tistih, kjer gre za pomembnejša povečanja, ki bistveno vplivajo na spremembe v notranji strukturi osebne in splošne porabe, in predložil Skupščini SR Slovenije uravnotežen predlog bilance sredstev in obveznosti splošne porabe v letu 1969 za republiko in občine.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije bo pospešil že začeto delo na racionalizaciji posameznih dejavnosti družbenih služb in državne uprave ter pristopil k pripravam za racionalizacijo tudi na drugih področjih družbenih služb, da bi tako zagotovil že v letu 1969 pogoje za smotnejšo porabo in razporeditev razpoložljivih sredstev.

Št. 400-30/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije
Predsednik
Sergej Kraigher l. r.

274.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka

Razglasa se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 3. decembra 1968.

Št. 421-9/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka

1. člen

V 3. členu zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka (Uradni list SRS, št. 42-213/66) se točka a) spremeni in glasi:

»a) za oblikovanje 2-odstotne rezerve za kreditiranje in financiranje blagovnih rezerv, ki imajo poseben pomen za republiko.«

2. člen

V 4. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi: »S sredstvi za namene iz točke a) prejšnjega člena razpolaga republiški sekretariat za gospodarstvo.«

Dosedanji prvi, drugi, tretji in četrti odstavek postanejo drugi, tretji, četrti in peti odstavek.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

275.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o pooblastitvi republiškega sekretarja za gospodarstvo, da izda predpis o ureditvi poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost

Razglasi se zakon o pooblastitvi republiškega sekretarja za gospodarstvo, da izda predpis o ureditvi poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 3. decembra 1968.

Št. 36-40/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o pooblastitvi republiškega sekretarja za gospodarstvo, da izda predpis o ureditvi poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost

1. člen

Republiški sekretar za gospodarstvo predpiše minimalne tehnične pogoje o zgraditvi, ureditvi in opremitvi poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

276.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije in 6. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o cestnem skladu SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 12-80/67) je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 3. decembra 1968 sprejela

ODLOK

o soglasju k rebalansu finančnega načrta cestnega sklada SR Slovenije za leto 1968

I

K rebalansu finančnega načrta cestnega sklada SR Slovenije za leto 1968, ki ga je sprejel upravni odbor cestnega sklada na seji dne 2. oktobra 1968 in izkazuje dohodke v znesku 236.598.824 dinarjev ter izdatke v enaki višini, se daje soglasje.

II

Ta odlok velja naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 400-21/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

277.

Na podlagi 17. alineje 135. člena in 5. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. decembra 1968 sprejel

ODLOK

o imenovanju namestnika republiškega sekretarja za gospodarstvo

Za namestnika republiškega sekretarja za gospodarstvo se imenuje

ing. Ivo Klemenčič, dosedanji izredni in pooblaščen veleposlanik SFRJ v republikah Gani, Libetriji, Togu in Dahomeju, s sedežem v Akri.

Št. 111-6/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

278.

Na podlagi 16. alineje 135. člena in 4. alineje 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 12. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. decembra 1968 sprejel

ODLOK

o izvolitvi sodnika okrožnega sodišča v Mariboru

Za sodnika okrožnega sodišča v Mariboru se izvoli Albin Šiferer, sodnik občinskega sodišča v Mariboru.

Št. 111-16/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

279.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije in II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije ter v zvezi z 12. in 19. členom zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. decembra 1968 sprejel

ODLOK**o razrešitvi sodnika okrožnega sodišča v Celju**

Boris Strohsack, se razreši dolžnosti sodnika okrožnega sodišča v Celju.

Št. 111-15/68

Ljubljana, dne 4. decembra 1968.

Skupščina**Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

280.

Na podlagi drugega odstavka 7. člena zakona o lovstvu (Uradni list SRS, št. 22-122/66) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo v sporazumu z republiškim sekretarjem za notranje zadeve

PRAVILNIK**o organizaciji lovsko-gojčitvene čuvajske službe****1. člen**

Organizacije, ki gospodarijo z lovišči oziroma s površinami, izvzetimi iz lovišča (v nadaljnjem besedilu: organizacija), morajo organizirati lovsko-gojčitveno čuvajsko službo po določbah tega pravilnika.

2. člen

Lovsko-gojčitvena čuvajska služba mora skrbeti za gojitev in varstvo divjadi.

3. člen

Za opravljanje lovsko-gojčitvene čuvajske službe mora imeti organizacija glede na potrebe lovišča enega ali več lovskih čuvajev.

Dvoje ali več organizacij ima lahko skupnega lovskega čuvaja, če je s tem zagotovljena izpolnitev nalog lovsko-gojčitvene čuvajske službe.

Število čuvajev in način opravljanja njihovih nalog določa organizacija z lovskogospodarskim načrtom.

4. člen

Lovski čuvaj ima zlasti te dolžnosti in pravice:

1. skrbi za izvajanje ukrepov za gojitev divjadi, ki jih določa lovskogospodarski načrt in drugi splošni akti organizacije;

2. skrbi za varstvo divjadi s tem, da uničuje roparice, preganja lovške škodljivce in preprečuje nedovoljen lov;

3. lahko legitimira vsakogar, ki lovi ali se muči v lovišču s pripravami za lov z očitnim namenom, da bo lovil, sme začasno vzeti priprave za lov ali lovski plen osebam, ki love ali se muče v lovišču, če nimajo dovoljenja za lov ali če utemeljeno sumi v verodostojnost dovoljenja ali izkazila;

4. odkriva in prijavlja pristojnim organom kršitve lovskih predpisov.

Lovski čuvaj mora posvečati pozornost tudi varstvu narave in prijaviti pristojnim organom vsako uničevanje narave (uničevanje zavarovanih nelovnih živali, zavarovanih rastlin in podobno).

Predmete, ki jih je lovski čuvaj začasno odvzel, mora izročiti v hrambo organizaciji; ta jih mora oddati organu, pristojnemu za kaznovanje osebe, kateri so bili predmeti odvzeti.

5. člen

Lovski čuvaj mora imeti izkaznico lovskega čuvaja. Izkaznico izda organizacija za tekoče koledarsko oziroma lovsko leto v skladu s svojim splošnim aktom. Vsako leto se njena veljavnost podaljša za naslednje leto. Lovski čuvaj, ki mu je prenehala ta funkcija, mora najpozneje v treh dneh po prenehanju funkcije vrniti izkaznico organizaciji, ki jo je izdala.

Obrazec izkaznice je predpisan v prilogi tega pravilnika, ki je njegov sestavni del.

6. člen

Lovski čuvaj lahko nosi lovsko strelno orožje v skladu s predpisi o nabavljanju, posesti in nošenju orožja.

Lovski čuvaj sme uporabljati orožje samo za izvrševanje svojih nalog po predpisih o lovstvu, za svojo obrambo pa ne preko meje, ki jo dovoljuje zakon za silobran.

7. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati pravilnik o lovskih čuvajih (Uradni list LRS, št. 16-73/56).

8. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 323/A-07/68

Ljubljana, dne 11. novembra 1968.

Soglašam!

Republiški sekretar
za notranje zadeve:

Slavko Furlan l. r.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:
Svetko Kobal l. r.**OBRAZEC IZKAZNICE LOVSKEGA ČUVAJA**

(velikost 105 × 75 mm)

Izkaznica ima dve strani.

Prva stran:

Ime organizacije, ki izdaja izkaznico

Izkaznica

.....

(ime in priimek)

(prebivališče)

.....

lovski čuvaj za lovišče

(št. osebne izk.)

.....

Št.

V, dne 196.....

pečat

.....
(podpis izdajatelja izkaznice)

Veljavnost izkaznice se podaljšuje

za leto 19..... pečat

.....
(podpis izdajatelja izkaznice)

za leto 19..... pečat

 (podpis izdajatelja izkaznice)

za leto 19..... pečat

 (podpis izdajatelja izkaznice)

za leto 19..... pečat

 (podpis izdajatelja izkaznice)

za leto 19..... pečat

 (podpis izdajatelja izkaznice)

Druga stran:

Lovski čuvaj ima po 4. in 6. členu pravilnika o organizaciji lovsko-gojitvene čuvajske službe zlasti te dolžnosti in pravice:

1. skrbi za izvajanje ukrepov za gojitev divjadi, ki jih določa lovsko gospodarski načrt in drugi splošni akti organizacije;

2. skrbi za varstvo divjadi s tem, da uničuje roparice, preganja lovske škodljivce in preprečuje nedovoljen lov;

3. lahko legitimira vsakogar, ki lovi ali se muči v lovišču s pripravami za lov z očitnim namenom, da bo lovil, sme začasno vzeti priprave za lov ali lovski plen osebam, ki love ali se muče v lovišču, če nimajo dovoljenja za lov ali če utemeljeno sumi v verodostojnost dovoljenja ali izkazila;

4. odkriva in prijavlja pristojnim organom kršitve lovskih predpisov.

Lovski čuvaj mora posvečati pozornost tudi varstvu narave in prijaviti pristojnim organom vsako uničevanje narave (uničevanje zavarovanih nelovnih živali, zavarovanih rastlin in pod.).

Predmete, ki jih je lovski čuvaj začasno odzval, mora izročiti v hrambo organizaciji; ta jih mora oddati organu, pristojnemu za kaznovanje osebe, kateri so bili predmeti odvzeti.

Lovski čuvaj lahko nosi lovsko strelno orožje v skladu s predpisi o nabavljanju, posesti in nošenju orožja.

Lovski čuvaj sme uporabljati orožje samo za izvrševanje svojih nalog po predpisih o lovstvu, za svojo obrambo pa ne preko meje, ki jo dovoljuje zakon za silobran.

281.

Na podlagi 26. člena zakona o ukrepih za pospeševanje živinoreje in o zdravstvenem varstvu živine (Uradni list SRS, št. 4-15/67) izdaja republiški sekretar za gospodarstvo v sporazumu z republiškim sekretarjem za zdravstvo in socialno varstvo

PRAVILNIK

o minimalnih higienskih in tehničnih pogojih za obratovanje klavnice, mlekarn in drugih obratov za predelavo mesa, mleka, rib in jajc, katerih proizvodi so namenjeni za notranji promet

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Klavnice, mlekarnice in drugi obrati za predelavo mesa, mleka, rib in jajc, katerih proizvodi so namenjeni za notranji promet (v nadaljnjem besedilu: živilski obrati), morajo ustrezati minimalnim higienskim in tehničnim pogojem, ki jih določa ta pravilnik.

2. člen

Živilski obrati morajo biti urejeni tako:

- da ne onesnažujejo ozračja v bližnjih naseljih in ne ogrožajo zdravja prebivalcev,
- da zrak iz okolice ne onesnažuje surovin in izdelkov,
- da sta omogočena nemoten odtok atmosferskih in odpadnih voda,
- da je izključena možnost prenosa živalskih kužnih bolezni.

3. člen

V območje živilskega obrata spadajo zgradbe z ustreznim zemljiščem, ceste, dvorišče z zelenicami ter naprave, ki služijo potrebam živilskega obrata.

Območje živilskega obrata mora biti ograjeno, da se lahko prepreči vstop ljudem in živalim.

Dvorišča in ceste živilskih obratov morajo biti tlakovane ali asfaltirane, druge površine pa morajo biti pokrite s travno rušo.

Območje živilskega obrata mora imeti kanalizacijo, hidrante proti požaru in za čiščenje obrata. Tla pri vходу in izhodu morajo biti poglobljena, tako da je mogoče vsak čas urediti razkuževalno preprogo.

4. člen

Poti na območju in v notranjosti živilskega obrata morajo biti speljane tako, da se poti, na katerih se prevažajo neočiščene surovine ali izdelki oziroma hodijo osebe, zaposlene pri nečistih delih (drugi odstavek 8. člena tega pravilnika), ne križajo s potmi, na katerih se prevažajo že očiščene surovine ali izdelki oziroma hodijo osebe, zaposlene pri čistih delih.

5. člen

Delovni prostori morajo biti najmanj 3 m visoki. V živilskem obratu morajo biti tla gladka in nepropustna, vendar ne spolzka, proti izlivu pa morajo padati najmanj v naklonu 1‰.

Stene delovnih prostorov morajo biti gladke in svetle. Do višine vsaj 1,80 m morajo biti obložene s svetlimi keramičnimi ploščicami ali z drugim vododržnim in gladkim materialom, ki omogoča čiščenje in razkuževanje sten. Stene hladilnic morajo biti v celoti obložene s svetlim materialom, ki se lahko pere in razkužuje. Stiki med stenami in podom morajo biti zaokroženi. Ometani deli sten in stropa morajo biti gladki in svetle barve.

Skladišča in delovni prostori morajo biti dobro naravno ali umetno zračeni.

Oprema mora biti iz materiala, ki ne škodi živilom in ne vpliva na sestav in svojstvo živil, ki ne rjavi, ki se lahko čisti in razkužuje.

Okna morajo biti zaščitena proti mrčesu.

6. člen

Živilski obrat mora biti preskrbljen z zadostno količino neoporečne pitne vode.

7. člen

V vseh delovnih prostorih morajo biti odtoki urejeni tako, da se lahko čistijo. Priključki fekalnih kanalov morajo imeti ustrezne sifonske zapore proti smradu in dostopu golazni. Odplake iz živilskih obratov se morajo pred priključkom v javno kanalsko mrežo očistiti.

Če ni priključka na javno kanalizacijo, mora biti zgrajena posebna kanalizacija živilskega obrata. V tem

primeru je treba odplake iz delovnih prostorov in odplake iz sanitarij pred izlivom v sprejemnik oziroma v dotok mehanično in biološko očistiti. Odpadke, ki ne sodijo v kanale, je treba redno odvažati iz obrata, vendar tako, da se nečiste poti ne križajo s transportom surovin in živil na čistih poteh. V stranskih prostorih morajo biti v ta namen nameščene pokrite posode za zbiranje odpadkov in surovin oziroma izdelkov, ki ne smejo v promet (konfiskati).

8. člen

Živilski obrat mora imeti higiensko urejene sanitarne prostore in naprave (garderobe z omaricami za osebne obleke, za delovne obleke, umivalnice z umivalniki, kopalnice s prhami, prostor za počitek delavcev ter stranišča).

Sanitarni prostori in naprave, ki jih uporabljajo osebe pri nečistih delih v hlevih, v črevarni in vamparni, v skladiščih kož, pri sprejemanju rib, v kotlovnici in mehanični oziroma drugi delavnici ter podobno (nečista dela), morajo biti ločeni od prostorov in naprav, ki jih uporabljajo osebe pri čistih delih. V garderobi, v kateri odlagajo delavci vlažno obleko, mora biti, če je treba, tudi naprava za sušenje.

Število in velikost posameznih sanitarnih prostorov in naprav mora ustrezati številu zaposlenih delavcev, tako da pride na 30 moških po eno splakovalno stranišče in 1 pisoar in na 20 žensk po eno splakovalno stranišče, v kopalnicah na 10 delavcev po ena prha in v umivalnicah na 10 delavcev po ena pipa, oboje s tekočo mrzlo in toplo vodo. Sanitarni prostori in naprave morajo biti urejeni posebej za ženske in posebej za moške. Pri umivalnikih morajo biti urejeni električni sušilniki ali pa morajo biti na razpolago papirnate brisače.

Stranišče mora imeti prehodni prostor z umivalnikom s tekočo vodo.

Stranišča morajo biti dobro osvetljena in zračena. V bližini delovnih mest mora biti vsaj na vsakih 10 delavcev po ena pipa s tekočo mrzlo in toplo vodo.

Če je uprava živilskega obrata v zgradbi obrata, mora imeti poseben vhod in posebne sanitarije, ločeno od živilskega obrata.

9. člen

Nečisti del dvorišča mora imeti posebno tlakovano ploščo za čiščenje in razkuževanje vozil s površino najmanj 30 m², kanalizacijo, vodovod, prostor za odpadke in napravo za razkuževanje vozil.

10. člen

Živilski obrat mora imeti za potrebe veterinarske inšpekcije poseben prostor z garderobo in umivalnico ter laboratorijem. Če ima živilski obrat svoj laboratorij, se veterinarski inšpektor poslužuje laboratorija obrata.

II. KLAVNICE

11. člen

Klavniški obrat mora imeti naslednje delovne prostore in naprave:

1. rampo za razkladanje, če se živali dovažajo v obrat,
2. hleve,
3. gnojišče,
4. prostor za klanje živali in obdelavo mesa,
5. prostor za čiščenje in obdelavo črev ter želodcev,
6. hladilne naprave in prostor za odpremo mesa.
7. prostor za konfiskate, razen v klavnicah z letno kapaciteto do 500 ton,

8. prostor za kože, parklje, ščetine in kri,

9. sanitarne prostore in naprave in

10. prostor za čiščenje in razkuževanje vozil.

Prostori in naprave klavnice, v kateri se koljejo bolne živali ali živali, za katere se sumi, da so bolne (kontumačna klavnica), morajo biti ločeni od klavnice.

12. člen

Rampa za razkladanje živali mora biti napravljena tako, da se živali ne poškodujejo, in tako, da se lahko čisti in razkužuje.

Višina rampe mora ustrezati talni višini vagonov oziroma kamionov. Naklon poti iz rampe proti tehtnici oziroma hlevom sme biti največ 1:8.

Za razkladanje živali iz enonadstropnih vagonov ali kamionov mora imeti klavnica tudi posebno premično rampo.

Za tehtanje živali mora biti na razpolago mostna tehtnica z nosilnostjo najmanj 1000 kg.

Rampa oziroma hodnik od rampe do tehtnice in do hlevov mora biti ograjen. Ograja mora biti kovinska.

Za pranje rampe in hodnika mora biti v bližini hidrant, tla pa morajo biti ustrezno nagnjena k odtokom v kanalizacijo.

13. člen

Klavnica mora imeti hleve za sprejem tolikšnega števila živali kot je maksimalna dnevna kapaciteta klanja in to ločeno za velike in male živali.

Za vsako veliko žival mora znašati hlevska površina brez hodnikov najmanj 3 m², za vsako malo žival pa najmanj 0,70 m².

Hlevi morajo biti za velike živali najmanj 3 m, za male živali pa najmanj 2,50 m visoki.

Hlevi morajo biti tlakovani tako, da se lahko čistijo in razkužujejo. Vsak hlev mora imeti vodovodno napeljavo, kanalizacijo in ventilacijo.

Stojišča živali v hlevu morajo imeti 1% padca proti čistilnemu kanalu. Na razdalji vsakih 10 m od prtega korita mora biti priključek v odvodni kanal.

Zraven hlevov morajo biti pomožni prostori za krmo in steljo, za pripravo tople vode in za razkužila.

V klavničnem hlevu mora biti ločen oddelek za bolne oziroma sumljive živali, posebej za velike in male.

14. člen

Klavnica mora imeti urejeno gnojišče z zmogljivostjo za največ sedemdnevno skladiščenje gnoja.

Gnojišče mora biti oddaljeno najmanj 20 m od prostorov za klanje živali in prostorov za obdelavo ter skladiščenja mesa. Ležati mora na nečistem delu klavnice.

Gnojišče mora biti betonsko in zgoraj pokrito, imeti mora pa tudi pokrito betonsko gnojnično jamo.

15. člen

Prostori za klanje živali in obdelavo mesa (klavni prostor) morajo biti opremljeni z visečo transportno progo. Tir mora biti napeljan v hladilnice in v prostor za odpremo mesa.

Stene klavnega prostora morajo biti do višine 2 m obložene s svetlimi keramičnimi ploščicami ali z drugim vododržnim in gladkim materialom.

Pri dvo ali več faznem sistemu klanja morajo biti stene tistega dela klavnega prostora, ki je določen za izkrvavitev, gladke in odporne proti vlagi in kislinam.

V klavnem prostoru morajo biti sterilizatorji za nože in drugo orodje.

Prostor mora biti tako osvetljen in prostoren, da omogoča nemoteno in pravilno delo mesarjev.

V klavnem prostoru morajo biti hidranti za čiščenje prostora in zadostno število vodovodnih priključkov za pranje mesa in notranjih organov živine.

Klavni prostor mora imeti še naslednjo opremo:

1. električne ali druge sodobne priprave za omamljanje klavnih živali,
2. razpenjalo ali progo za obdelavo zaklanih živali; ter škripec za dviganje zaklanih živali na transportno progo,
3. vozičke za prevoz črev in želodcev ali higiensko urejen drsni žleb, če je črevarna v nižji etaži,
4. vozičke za odvoz kož in parkljev oziroma higiensko urejen drsni žleb, če je skladišče v nižji etaži,
5. delovno mizo za veterinarski pregled glav in drobovine,
6. cevi z razpršilnikom za pranje živalskih polovic,
7. zadostno število posod za odpadke in posod za konfiskate, ki morajo biti vidno označene, opremljene s ključavnicami in hermetično zaprte,
8. bazen za obarjanje prašičev,
9. kovinske mize za odstranjevanje ščetin,
10. viseče prhe pred bazenom za obarjanje in nad mizo za odstranjevanje ščetin.
11. kovinske podstavke za odiranje prašičev,
12. kovinske mize za čiščenje svinjskih glav,
13. kotel za obarjanje svinjskih glav in nog,
14. aluminijaste ali nerjaveče posode za prevoz slanine,
15. galvanizirane posode za zbiranje krvi in
16. zadostno število mesarskih kljuk iz nerjaveče kovine ali drugo sodobnejšo klavnično opremo.

Pri dvo ali večfaznem sistemu klanja mora biti v klavnem prostoru tudi dvigalo za dviganje živali na drsni tir za izkrvavitev, spuščalnik in začetno število podstavkov za obdelavo zaklanih živali.

16. člen

Prostori za čiščenje in obdelavo črev in želodcev morajo biti nameščeni tako, da ne prihaja do križanja čistih in nečistih poti. Ločeni morajo biti od drugih prostorov z vmesnim prostorom, če ni črevarna in vamparna v spodnjem prostoru. Vmesni prostor mora biti tako velik, da je v njem dovolj prostora za transportni voziček z delavcem, opremljen pa mora biti z nihalnimi vrati.

Poleg črevarne mora biti ustrezno vozilo za dnevni odvoz želodčne vsebine.

Vamparna in črevarna morata biti opremljeni s kotli za oparjanje želodcev, z bazeni in z mizami za čiščenje ter obdelavo želodcev in črev, ali s sodobnejšo strojno opremo.

Nad kotli za oparjanje morajo biti lovilci pare, vsi prostori pa morajo imeti električno ventilacijo.

Klavniški obrat mora imeti poseben hladen in zračen prostor z bazeni za nasoljevanje črev in ustrezen prostor za sušenje mehurjev, požiralnikov in črev, če ta dela opravlja.

17. člen

Klavniški obrat mora imeti tako veliko hladilnico, da lahko ohladi s hitrim postopkom hlajenja vse količine mesa in drobovine na temperaturo vsaj $+4^{\circ}\text{C}$, posebej pa še skladišče za že ohlajeno meso.

Skladišča morajo biti tako velika, da lahko sprejmejo meso, pridobljeno v vsaj dveh poprečnih klavnih dneh, vendar tako, da obremenitev ne presega 250 kg govejega oziroma 200 kg svinjskega mesa na 1 m^2 površine.

Temperatura zraka v skladišču mora biti od 0°C do $+2^{\circ}\text{C}$ z ustrezno relativno vlago in ventilacijo.

Vsi prostori hladilnice morajo biti opremljeni z visečo transportno progo. Višina transportne proge mora biti takšna, da je razdalja od spodnjega dela obešenega mesa do tal najmanj 20 cm. Transportne proge in kljuge za obešanje mesa v hladilnicah morajo biti urejene tako, da se obešeno meso med seboj ne dotika in da ima ohlajen zrak neoviran dostop.

Hladilnice morajo imeti opremo za kontrolo temperature in relativne vlage.

Klavniški obrat mora imeti ločeno hladilnico za začasno zaplenjeno meso.

Prostor za odpremo mesa mora biti opremljen s tehtnico.

18. člen

Klavniški obrat s kapaciteto do 500 ton letno mora imeti zaprte posode za začasno spravljane konfiskatov.

19. člen

Klavniški obrat, ki sterilizira pogojno užitno meso, mora imeti poseben prostor z napravo za sterilizacijo takega mesa.

20. člen

Prostor za klanje mora biti povezan s hladilnico in s prostorom za odpremo mesa z visečo transportno progo.

Višina transportne proge v klavniških prostorih mora biti takšna, da je razdalja od spodnjega dela obešenega mesa do tal najmanj 20 cm.

Razdalje med posameznimi tiri transportnih prog morajo zagotavljati neoviran promet.

III. OBRATI ZA PREDDELAVO MESA

21. člen

Obrat za predelavo mesa mora imeti naslednje prostore:

1. razsekovalnico in izkoščevalnico,
2. nasoljevalnico,
3. prostor za strojno pripravo mesnih izdelkov,
4. prostor za termično obdelavo mesa in mesnih izdelkov,
5. hladilnico,
6. skladišča za izdelke, začimbe in embalažo in
7. sanitarne prostore.

22. člen

Obrat za predelavo mesa mora biti v čistem delu klavnice ali izven klavnice.

23. člen

Razsekovalnica in izkoščevalnica mora biti obložena s svetlimi keramičnimi ali plastičnimi ploščicami in opremljena s kljukami za obešanje mesa oziroma z drsnim tirom za transport mesa iz hladilnice oziroma klavnice do delovne mize. Kljuge morajo biti v višini 190 cm, od sten pa morajo biti oddaljene 40 cm.

Delovna miza za obdelavo mora biti iz nerjaveče pločevine z vdolano leseno ali plastično ploščo za rezanje mesa.

V bližini delovnih mest mora biti naprava za sterilizacijo nožev. Temperatura prostora ne sme presegati $+10^{\circ}\text{C}$.

24. člen

V nasoljevalnici mora znašati temperatura do $+6^{\circ}\text{C}$

Delovni prostor mora imeti posodo za pripravo slanine, bazene in podstavke za soljenje, delovno mizo, termometre in aerometre. Oprema mora biti iz snovi, ki se lahko čisti.

25. člen

Prostor za pripravo mesnih izdelkov mora imeti strojno opremo za mletje, rezanje, mešanje in polnjenje mesa, delovno mizo in tehtnico.

26. člen

Prostor za termično obdelavo mesa in mesnih izdelkov mora imeti vsaj kuhinjo in prekaževalnico.

Če izdeluje obrat trajne mesne izdelke, mora imeti zorične prostore.

Če izdeluje obrat konzerve, mora biti v obratu tudi prostor za napravo za pasterizacijo oziroma sterilizacijo konzerv. Naprava za pasterizacijo oziroma sterilizacijo mora imeti urejene termografe.

Nad kotli za kuhanje ali pasterizacijo izdelkov mora biti lovilce pare oziroma naprava za razmeglevanje. Prostor mora biti ustrežno ventiliran.

27. člen

Obrat za predelavo mesa mora imeti naslednje hlajene prostore:

1. hladilnico za polizdelke (za mesno testo, razsekano meso in pod.) s temperaturo do $+6^{\circ}\text{C}$ in s štirikratno dnevno izmenjavo zraka,

2. hladilnico za sveže mesne izdelke s temperaturo do $+5^{\circ}\text{C}$. V hladilnici je lahko največ 200 kg izdelkov na 1 m^2 skladiščne površine.

28. člen

Obrat za predelavo mesa mora imeti svoje lastne sanitarne prostore.

29. člen

Skladišče za začimbe in za trajne ter poltrajne izdelke mora biti zračno in suho ter zavarovano pred glodalci in mrčesom. Prostor mora biti urejen tako, da se obešeni izdelki ne dotikajo sten in poda.

V obratu, v katerem se proizvajajo mast in konzerve, mora biti skladišče za trajne in poltrajne konzerve suho in zavarovano pred svetlobo. Temperatura skladišča za poltrajne konzerve ne sme presegati $+10^{\circ}\text{C}$.

Temperatura v skladišču za mast mora biti do $+4^{\circ}\text{C}$, skladišče mora biti temno, suho in zračno s tri do štirikratno dnevno menjavo zraka.

30. člen

Obrat, ki pripravlja pakirano meso, pakirano zrezano ali zmleto meso, ali polpripravljena jedila, mora imeti v ta namen poseben prostor s temperaturo do $+10^{\circ}\text{C}$ in skladišče s temperaturo od 0°C do $+2^{\circ}\text{C}$.

IV. PERUTNINSKE KLAVNICE

31. člen

Perutninska klavnica mora imeti naslednje prostore:

1. rampo za razkladanje perutnine,
2. prostor za klanje, parjenje in skubljenje perutnine,
3. prostor za obdelavo in za veterinarsko-sanitarni pregled mesa,
4. hladilnico,
5. prostor za pakiranje mesa,
6. prostor za začasno skladiščenje konfiskatov,

7. prostor in rampo za odpremo mesa,
8. prostor za veterinarsko inšpekcijo,
9. sanitarne prostore in naprave ter
10. prostor za čiščenje in razkuževanje vozil in embalaže.

32. člen

Perutninska klavnica mora imeti tako veliko hladilnico ali hladilno napravo, da lahko vsak dan sproti ohladi vse količine mesa in drobovine na temperaturo vsaj do $+4^{\circ}\text{C}$.

Prostor pakirnice mora biti hlajen na temperaturo do $+8^{\circ}\text{C}$.

33. člen

Rampa za razkladanje perutnine mora imeti podaljšan nadstrešek.

34. člen

Perutninska klavnica mora imeti naslednjo opremo:

1. drsni tir s transportno verigo in liramami za obesanje perutnine,
2. zaprti izkrvavilni žleb,
3. parilnik z avtomatično napravo za regulacijo temperature vode,
4. stroje za skubljenje in izpiranje perutnine,
5. evisceracijski žleb z ustreznimi vodovodnimi priključki in
6. vozičke za transport mesa.

V. MLEKARNE

35. člen

Mlekarna mora imeti rampo za sprejem mleka v nečistem delu in rampo za odpremo izdelkov v čistem delu.

Rampi za sprejem in odpremo morata imeti urejen dovoz in odvoz. Tla in stene rampe morajo biti iz materiala, ki se lahko čisti.

36. člen

Mlekarna mora imeti prostor za sprejem mleka, v katerem se vrči praznijo, mleko pregleduje, tehta in zbira ter perejo vrči oziroma cisterne. Zbirni bazen oziroma cisterna morata biti iz nerjavečega materiala in tako razporejena, da se prepreči vsako onečiščenje mleka.

Za pranje vrčev mora biti na voljo stroj za pranje vrčev ali trodelno pomivalno korito iz terazza ali drugega ustreznega materiala za ročno pranje vrčev.

Na voljo mora biti poseben prostor za odcejanje in spravljanje čistih vrčev oziroma prostor za pranje in spravljanje cistern, kolikor se opravlja transport mleka s cisternami.

37. člen

Za pasterizacijo ali sterilizacijo mleka morajo imeti mlekarne posebne prostore in opremo.

V prostorih za termično obdelavo mleka mora biti naslednja oprema:

1. naprava za čiščenje mleka pred termično obdelavo,
2. pasterizator ali druga naprava za termično obdelavo mleka,
3. naprava za hlajenje mleka in
4. cisterne za skladiščenje ohlajenega mleka in smetane.

Mleko se lahko pasterizira samo v pasterizatorjih, ki zagotavljajo potrebno temperaturo in določen čas termične obdelave za nizko, srednjevisoko ali visoko pasterizacijo. Pasterizator ali druge naprave za termično obdelavo morajo imeti termograf, kontrolne termo-

metre in naprave za termoregulacijo. Na voljo mora biti tudi zadostna količina ledene vode za ohlajenje mleka po termični obdelavi do temperature največ +10° C.

Cisterne za skladiščenje mleka morajo biti iz nerjavečega materiala ali iz specialno obdelanega aluminija z dvojnimi stenami in izolirane. Imeti morajo napravo za mešanje mleka.

38. člen

Mlekarna mora imeti higiensko urejeno in svetlo polnilnico. Polnilnica mora imeti vsaj polavtomatični stroj za pranje embalaže (če uporablja stekleno embalažo) in vsaj polavtomatični stroj za polnjenje in zapiranje embalaže.

39. člen

Mlekarna mora imeti skladišče za pasterizirano mleko in za pasterizirano smetano. Temperatura skladišča mora biti do +6° C.

Če proizvaja mlekarna jogurt, mora imeti hladilnico za hlajenje in skladiščenje jogurta. Temperatura prostora mora biti od 0° C do +5° C.

40. člen

Če izdeluje mlekarna surovo maslo, mora imeti poseben prostor — maslarno, ki mora imeti takšno temperaturo, da ne vpliva negativno na konsistenco ali obstojnost masla pri izdelavi, oblikovanju in pakiranju. Okna morajo biti zasteklena z motnim steklom.

Maslarna mora imeti naslednjo opremo:

1. zoričnik za smetano, ki mora biti opremljen s potrebnimi napravami za regulacijo temperature,
2. kotliček za kulture,
3. pinjo ali napravo za kontinuirano izdelavo surovega masla,
4. stroj za oblikovanje in
5. delovno mizo ter tehtnico.

Maslarna mora imeti skladišče s temperaturo od 0° C do +2° C.

41. člen

Sirarna mora imeti naslednje higiensko urejene prostore:

1. delavnico za izdelovanje sirov,
2. solilnico in
3. prostore za zorenje in skladiščenje sirov.

Delavnica za izdelovanje sirov mora biti svetla, zračna, topla in prostorna.

Delavnica mora imeti naslednjo sirarsko opremo:

1. sirarske kotle ali kadi,
2. sirarsko mizo za oblikovanje in stiskanje sirov,
3. mizo za odcejanje,
4. stiskalnico,
5. oblikovalca in
6. drugo sirarsko opremo ali sodobnejšo mehanizirano in avtomatizirano opremo.

Glede na vrsto sira, ki ga mlekarna izdeluje, mora imeti sirarna ustrezne prostore za soljenje in ustrezno velike kadi ali korita za slanico. Solilnica mora biti zatemnjena. Stene ob koritih oziroma kadeh morajo biti obložene s keramičnimi ali plastičnimi ploščicami. Sirarna mora imeti čist, suh in zračen prostor za shranjevanje soli.

Glede na vrsto sira, ki ga mlekarna izdeluje, mora imeti sirarna dovolj velike prostore za zorenje in skladiščenje sira z ustrezno temperaturo in relativno vlago. Površina prostorov za zorenje in površina polic v teh prostorih mora biti takšna, da je zagotovljeno normalno zorenje in oskrbovanje sirov. Prostor mora biti ustrezno zračen.

Prostor za skladiščenje sirov mora imeti glede na vrsto sirov temperaturo zraka od +2° C do +15° C in 80% do 90% relativno vlago. Ta prostor mora biti zaščiten proti soncu, okna pa morajo imeti gosto mrežo zoper mrčes.

V vseh prostorih za zorenje in skladiščenje sirov morajo biti nameščeni zidni termometri in higrometri, če ni kontrola temperature in vlage centralno urejena.

42. člen

Vsi prostori sirarne morajo imeti dobro kanalizacijo. Odtočne cevi morajo imeti dovolj strm padec.

43. člen

Mlekarna lahko proizvaja topljeni sir, če ima za to posebne prostore — topilnico, ki je ločena od drugih prostorov.

Topilnica mora imeti naslednje prostore:

1. skladišče za sprejem surovin,
2. prostor za sortiranje in čiščenje ter pripravo surovine (nečisti del topilnice),
3. prostor za topljenje in
4. prostor za pakiranje topljenega sira (čisti del topilnice).

Prostori za pripravo surovin morajo imeti urejena korita za pranje sirov s priključki za toplo in mrzlo vodo, delovno mizo za razrez sirov in tehtnico.

Prostori za proizvodnjo topljenega sira morajo imeti naslednjo opremo:

1. stroj za drobljenje sira,
2. sirni mlin,
3. kotle za topljenje sira in
4. stroj za oblikovanje ter pakiranje topljenega sira.

Kotli za topljenje morajo biti iz nerjavečega jekla in urejeni tako, da je zagotovljena kontrola temperature topljenja. Topilnica mora imeti urejeno hladilnico za skladiščenje topljenega sira s temperaturo od 0 do +2° C.

44. člen

Mlekarnice, ki proizvajajo druge mlečne izdelke (sladoled, mleko v prahu, kazein itd.), morajo imeti za to posebne urejene prostore in naprave, ki ustrezajo splošnim pogojem tega pravilnika in zagotavljajo neoporečno proizvodnjo.

VI. ŽIVILSKI OBRATI ZA OBDELAVO IN PREDDELAVO JAJC IN RIB

45. člen

Obrat za obdelavo in predelavo jajc mora biti zgrajen kot poseben objekt ter imeti te prostore:

1. prostor za prevzem in sortiranje jajc,
2. prostor za obdelavo in predelavo jajc,
3. prostor za uskladiščenje gotovih izdelkov,
4. prostor za embalažo in
5. hladilne prostore.

46. člen

Obrat za predelavo zmrznjenih jajc ali jajc brez lupine (melanža) mora imeti naslednje prostore:

1. prostor za skladiščenje in pregled (osvetlitev) jajc pred razbijanjem,
2. prostor za pranje, dezinfekcijo ter sušenje jajc,

3. prostor za pripravo in polnjenje melanža z ustrežno napravo za pripravo in filtracijo melanža ter za polnjenje in zapiranje embalaže,

4. zmrzovalnice s temperaturo vsaj do -20°C ,

5. pralnico in skladišče za embalažo.

47. člen

Obrat za obdelavo in predelavo rib ter za proizvodnjo ribjih konzerv mora imeti te prostore in naprave:

1. prostor za prevzem in uskladiščenje rib,
2. prostor za obdelavo rib,
3. prostor za konzerviranje rib,
4. naprave za sterilizacijo konzerv,
5. prostor za embaliranje konzerv,
6. prostor za uskladiščenje gotovih izdelkov,
7. prostor za embalažo in
8. prostor ter naprave za hlajenje.

VII. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

48. člen

Živilski obrati, ki obstoje ob uveljavitvi tega pravilnika, prenehajo z obratovanjem 1. januarja 1970, če do tega roka ne izpolnijo pogojev, predpisanih s tem pravilnikom.

49. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 322/B-06/68

Ljubljana, dne 4. novembra 1968.

Soglašam!

Republiški sekretar
za zdravstvo

in socialno varstvo:

Majda Gaspari l. r.

Republiški sekretar
za gospodarstvo:

Svetko Kobal l. r.

Splošni akti republiških samoupravnih organizacij

282.

Na podlagi III. točke odloka o plačevanju prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije zavarovancev (Uradni list LRS, št. 5-40/63, in Uradni list SRS, št. 14-82/64) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 37. seji dne 27. novembra 1968

SKLEP

o določitvi prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice iz socialnega zavarovanja

I

Za kategorije oseb iz I. in II. točke odloka o plačevanju prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije zavarovancev (Uradni list LRS, št. 5-40/63, in Uradni list SRS, št. 14-82/64) se določijo prispevki za posamezne panoge socialnega zavarovanja v mesečnih pavšalnih zneskih, in sicer:

Kategorija	Panoga zavarovanja za invalidsko zavarovanje oz. nesrečo pri delu v invalidskem zavarovanju		zdravstveno din	din
	zdravstveno din	zdravstveno din		
1. Vajenci v gospodarstvu in učenci strokovnih šol s praktičnim poukom; učenci strokovnih šol in gimnazij na proizvodnem delu; študenti višjih šol, visokih šol, fakultet in umetniških akademij na obvezni praksi	14,50	3,50	—	0,50
2. Učenci strokovnih šol in gimnazij ter študenti višjih šol, visokih šol, fakultet in umetniških akademij, kadar opravljajo praktično delo v zvezi s poukom (3. točka 1. odstavka 20. člena temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju)	1,00	—	—	—
3. Učenci strokovnih šol ter študenti višjih šol, visokih šol, fakultet in umetniških akademij, kadar so na obveznem praktičnem delu v učilnicah ali delavnicah (2. točka 1. odstavka 22. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju)	—	—	—	0,50
4. Osebe, redno priglase pri zavodu za zaposlovanje delavcev po prenehanju delovnega razmerja (3. točka 1. odstavka 13. člena temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju in 4. točka 1. odstavka 24. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju)	51,30	—	51,30	5,50
5. Osebe, redno priglase pri zavodu za zaposlovanje delavcev (5. točka 1. odstavka 16. člena temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju)	51,30	—	51,30	—
6. Osebe, ki so na strokovni usposobitvi ali prekvalifikaciji, ki jo organizira zavod za zaposlovanje delavcev (2. točka 1. odstavka 20. člena temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju)	29,00	—	29,00	—
7. Osebe, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij, za katere so po predpisih o invalidskem zavarovanju zavarovane za vse primere invalidnosti; osebe,	—	—	—	—

Kategorija	Panoga zavarovanja za invalidsko zavarovanje oz. nesrečo pri delu v invalidskem zavarovanju din	zdravstveno din	
ki se udeležujejo organiziranih javnih del, če delajo na takih delih najmanj 6 ur na dan		14,50	5,50
8. Osebe, ki se udeležujejo mladinskih delovnih akcij ali organiziranih javnih del, pa niso zajete pod 5		8,00	3,30
9. Osebe na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega prekinile delovno razmerje, če ta čas dobivajo štipendijo		51,30	—
10. Osebe, ki jih pošlje organizacija pred sklenitvijo delovnega razmerja z njimi kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo, da se tam strokovno usposobijo ali izpopolnijo		37,00	—
11. Osebe na prostovoljni praksi (volonterji), ki ne prejemajo osebnega dohodka in delajo poln delovni čas		37,00	5,50
Poleg prispevkov za zdravstveno in invalidsko zavarovanje se plačuje še prispevek za pokojninsko zavarovanje v znesku 20,00 din na mesec.			
12. Osebe na predvojaškem pouku na taborjenju, če niso v delovnem razmerju		8,00	3,30
13. Osebe na pouku v oddelkih predvojaške vzgoje, če niso v delovnem razmerju		2,30	—
14. Zakonec oziroma starši umrlega zavarovanca (23. oziroma 25. člen temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju)		37,00	—
15. Za ožje družinske člané jugoslovanskih državljanov, ki so v delovnem razmerju v tujini, če so družinski člani zavarovani v Jugoslaviji po temeljnem zakonu o zdravstvenem zavarovanju		51,30	—
16. Osebe iz držav v razvoju, ki so v naši državi kot štipendisti na šolanju, strokovnem izpopolnjevanju in usposabljanju		37,00	—
17. Osebe, ki prestajajo kazen zapora ali strogega zapora		—	3,30

Za uživalce stalne državne podpore, ki so jim jo dodelili bivši prezidiji ljudskih skupščin ali izvršni sveti, okrajni ali občinski ljudski odbori oziroma okrajne ali občinske skupščine, in za jugoslovanske državljanke, če živijo v Jugoslaviji in dobivajo pokojnino ali invalidnino od tujega nosilca socialnega zavarovanja, se določi pavšalni znesek za zdravstveno varstvo v isti višini, kot je določen v sklepu o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo upokojencev, izdanem po tretjem odstavku 136. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja.

II

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969.

Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevkov za socialno zavarovanje za določene kategorije oseb, ki uživajo posamezne pravice iz socialnega zavarovanja (Uradni list SRS, št. 41-209/66).

Št. 402-4/68-3/2

Ljubljana, dne 27. novembra 1968.

Skupščina republiške skupnosti
socialnega zavarovanja delavcev
SR Slovenije

Predsednik:
Jože Globačnik l. r.

285.

Na podlagi tretjega odstavka 136. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 37. seji dne 27. novembra 1968

SKLEP

o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo
upokojencev

I

Za zdravstveno varstvo upokojencev se določa pavšalni prispevek v višini 50 dinarjev na mesec za vsakega invalidskega in starostnega upokojenca ter za vsako družinsko pokojnino ne glede na število souživalcev.

Prispevek iz prejšnjega odstavka se plačuje skladom zdravstvenega zavarovanja komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja delavcev iz sredstev sklada invalidskega in pokojninskega zavarovanja republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije.

II

Pavšalni prispevek iz prejšnje točke se obračunava vsak mesec na podlagi števila upokojencev na območju posamezne komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev, ki jim je bila v tistem mesecu izplačana cela pokojnina.

III

Pavšalni prispevek, ki je določen v prvem odstavku I. točke tega sklepa, plačujejo tudi zavodi iz drugih republik za svoje uživalce pokojnin, ki jim izplačujejo pokojnine iz sredstev republiških skladov in ki prebivajo stalno na območju SR Slovenije ter uživajo v njej zdravstveno varstvo.

IV

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969. Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo upokojencev (Uradni list SRS, št. 41-210/66).

Št. 402-74/66-3/1

Ljubljana, dne 27. novembra 1968.

**Skupščina republiške skupnosti
socialnega zavarovanja delavcev
SR Slovenije**

Predsednik:
Jože Globačnik l. r.

284.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena zakona o uvedbi zdravstvenega zavarovanja za določene skupine oseb (Uradni list LRS, št. 5-34/63) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 37. seji dne 27. novembra 1968

SKLEP

**o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo
uživalcev socialnih podpor**

I

Za zdravstveno varstvo uživalcev socialnih podpor se določa pavšalni prispevek v višini 50 dinarjev na mesec.

II

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969. Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi prispevka za zdravstveno varstvo uživalcev socialnih podpor (Uradni list SRS, št. 41-211/66).

Št. 402-74/66-3/1

Ljubljana, dne 27. novembra 1968.

**Skupščina republiške skupnosti
socialnega zavarovanja delavcev
SR Slovenije**

Predsednik:
Jože Globačnik l. r.

285.

Na podlagi 117. člena temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja (Uradni list SFRJ, št. 24-440/65, št. 57-946/65, št. 29-369/66, št. 52-618/66, št. 12-178/67 in št. 54-702/67) je sprejela skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev SR Slovenije na 37. seji dne 27. novembra 1968

SKLEP

o določitvi dela prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, ki pripada komunalnim skupnostim socialnega zavarovanja delavcev za stroške s poklicno rehabilitacijo in z zaposlovanjem delovnih invalidov

I

Za izvajanje poklicne rehabilitacije in zaposlovanja delovnih invalidov po predpisih o invalidskem zavarovanju se določi skladom zdravstvenega zavarovanja komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja delavcev:

1. 0,5% sredstev, zbranih na območju komunalne skupnosti z osnovnimi prispevki za invalidsko in pokojninsko zavarovanje (111. člen temeljnega zakona o organizaciji in financiranju socialnega zavarovanja).
2. po 470 dinarjev na mesec za vsakega zavarovanca, ki je na poklicni rehabilitaciji oziroma čaka nanjo in prejema oskrbnino;
3. po 430 dinarjev na mesec za vsakega invalidnega otroka, ki je na rehabilitaciji ali na posebnem šolanju;
4. po 200 dinarjev na mesec za vsakega zavarovanca, ki prejema začasno nadomestilo, nadomestilo zaradi dela s skrajšanim delovnim časom ali zaradi manjšega osebnega dohodka na drugem delu.

II

Prispevek v odstotku se obračunava mesečno na podlagi vplačanih osnovnih prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje; prispevek v pavšalnem znesku na uživalca se obračunava mesečno za nazaj po stanju uživalcev na dan vsakega zadnjega dne v mesecu.

III

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969. Z dnem, ko se začne uporabljati ta sklep, preneha veljati sklep o določitvi dela prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, ki pripada komunalnim skupnostim socialnega zavarovanja delavcev za stroške s poklicno rehabilitacijo in z zaposlovanjem delovnih invalidov (Uradni list SRS, št. 42-331/67).

Št. 402-4/67-3/1

Ljubljana, dne 27. novembra 1968.

**Skupščina republiške skupnosti
socialnega zavarovanja delavcev
SR Slovenije**

Predsednik:
Jože Globačnik l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

229.

Na podlagi 12. člena temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SFRJ, št. 32/64 in 52/66), 9., 14., 20., 22 a, 43., 49., 50., 62., 69., 73., 74. člena, 4. točke 76., 110., 111., 130., 133. in 136. člena zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/67, 5/68 in 27/68), 4. člena temeljnega zakona o davku na dobitke od iger na srečo (Uradni list SFRJ, št. 52/64) ter 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti 27. novembra 1968 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o prispevkih in davkih občanov občine Cerknica

1. člen

V 21. členu odloka o prispevkih in davkih občanov občine Cerknica (Uradni list SRS, št. 9/67 in 8/68) se za točko »j« doda točka »k«, ki se glasi:

»od domače obrti:

- lesena embalaža 7%
- suha roba 5‰.

Občinski prispevek iz točke k) se ne plačuje od izdelkov domače obrti, ki so rezultat ročnega dela, in sicer od:

- lesenih zobotrebcev in špil,
- lesenih žlic,
- lesenih kuhalnic,
- lesene posode,
- lesenih pletenih izdelkov,
- brezovih metel,
- lesenih vevnic,
- lesenih šešul (lopatice za čoln).

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Uradnem listu SRS«.

Št. 422-62/65

Cerknica, dne 4. decembra 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:
Jože Telič l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LITIJA

230.

Na podlagi 138. člena statuta občine Litija je skupščina občine Litija na 15. seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti, dne 24. oktobra 1968 sprejela

ODLOK

o obvezni splošni in sistematični deratizaciji na območju občine Litija

1. člen

Za uspešno preprečevanje in zatiranje nalezljivih bolezni, ki jih prenašajo glodavci in zaradi zaščite živalskih in drugih artiklov pred glodavci se mora izvajati splošna in sistematična deratizacija.

2. člen

Deratizacija se mora izvesti dvakrat letno na območju strnjenege mesta Litije in naselja Šmartno.

Svet za zdravstvo in socialno varstvo skupščine občine Litija lahko po potrebi, na podlagi tega odloka, določi tudi druga strnjena naselja na območju občine v katerih se obvezno izvaja deratizacija.

3. člen

V naseljih, kjer se izvaja deratizacija, je potrebno zajeti vse stanovanjske, poslovne, gospodarske in druge objekte ne glede na sektor lastništva.

Upravljalci in lastniki objektov so dolžni omogočiti strokovnemu osebju, ki izvaja deratizacijo, dostop v objekte, da polaga zastrupljene vabe in omogočiti kontrolo nad potekom deratizacije.

4. člen

Prebivalci območij, kjer se opravlja deratizacija, so dolžni upoštevati navodila izvajalca deratizacije, da ne bi prišlo do zastrupitve ljudi, hrane, domačih živali in koristne ter zaščitene divjadi.

Strupene vabe se lahko nastavljajo le na takih mestih, kjer ne bodo prišle v dotik z živili in pitno vodo in kjer bodo zavarovane pred nepoučenimi osebami, zlasti pred otroki, kakor tudi pred domačimi živalmi in koristno ter zaščiteno divjadjo.

5. člen

Deratizacijo lahko izvaja le zavod za zdravstveno varstvo, ki ima v svojem sklopu za to specializirano službo in sicer po strokovnem programu, ki ga pripravi s sodelovanjem sanitarne inšpekcije skupščine občine Litija v začetku vsakega leta.

Za zastrupljanje vab se lahko uporablja samo strup, za katerega so pristojni organi izdali dovoljenje za promet.

6. člen

Zavod za zdravstveno varstvo je dolžan pred pričetkom izvajanja deratizacije dobiti soglasje sanitarne inšpekcije.

Da se prepreči morebitna škoda, ki bi nastala v zvezi z izvajanjem deratizacije, mora zavod javno objaviti čas, kraj in obseg deratizacije.

7. člen

Upravni organ občinske skupščine, pristojen za zdravstvo, je dolžan spremljati izvajanje določil tega odloka.

Izvajanje deratizacije strokovno nadzoruje sanitarna inšpekcija.

8. člen

Zavod za zdravstveno varstvo je dolžan svetu za zdravstvo občinske skupščine dajati letna, po potrebi pa tudi polletna poročila o izvajanju deratizacije in o tozadevni problematiki.

9. člen

Stroški za izvedbo obvezne splošne deratizacije bremenijo upravljavce oziroma lastnike objektov.

Zavod za zdravstveno varstvo lahko zaračunava stroške za deratizacijo po opravljenih storitvah.

10. člen

Z denarno kaznijo do 3000 din se kaznuje pravna oseba, ki prepreči ali ovira izvajanje deratizacije ali pa ne izvaja navodil strokovnega osebja, ki izvršuje deratizacijo.

Splošni akti komunalnih samoupravnih organizacij

SKUPŠČINA KOMUNALNE SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA KMETOV RAVNE NA KOROŠKEM

231.

Na podlagi 10., 11., 12., 13. in 14. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 43-336/67) je sprejela skupščina komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Ravne na Koroškem na seji dne 23. novembra 1968

SKLEP

o dopolnitvi sklepa o določitvi oblik zdravstvenega varstva, ki se v celoti ali deloma plačuje iz sklada zdravstvenega zavarovanja kmetov

1

V sklepu o določitvi oblik zdravstvenega varstva, ki se v celoti ali deloma plačuje iz sklada zdravstvenega zavarovanja kmetov (Uradni list SRS, št. 8-104/68), se v točki I spremeni 8. podtočka in se glasi: »zdravstveno varstvo predšolskih otrok in otrok, ki so na obveznem šolanju po zakonu o osnovni šoli — v enakem obsegu, kot je to zagotovljeno otrokom zaposlenih delavcev po predpisih o zdravstvenem zavarovanju delavcev«.

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969. Št. 01-1132/1-68

Ravne na Koroškem, dne 23. novembra 1968.

Skupščina komunalne skupnosti
zdravstvenega zavarovanja kmetov
Ravne na Koroškem

Predsednik:
Ivan Čas l. r.

Odgovorna oseba delovne organizacije in fizična oseba se kaznujeta za prekrške iz prvega odstavka tega člena z denarno kaznijo do 300 dinarjev.

11. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 010-11/68-1

Litija, dne 24. oktobra 1968.

Predsednik
skupščine občine Litija:
Stane Volk l. r.

232.

Na podlagi 14. in 16. člena zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 43-336/67) je sprejela skupščina komunalne skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Ravne na Koroškem na seji dne 23. novembra 1968

SKLEP

o podaljšanju sklepa o določitvi stopnje oziroma višine prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov

1

Sklep o določitvi stopnje oziroma višine prispevka za zdravstveno zavarovanje kmetov za leto 1968 (Uradni list SRS, št. 8-103/68) se podaljša v leto 1969. V naslovu sklepa se spremeni letnica »1968« v »1969«, enako tudi v tretji vrsti I. točke sklepa.

2

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1969.

Št. 01-1131/1-68

Ravne na Koroškem, dne 23. novembra 1968.

Skupščina komunalne skupnosti
zdravstvenega zavarovanja kmetov
Ravne na Koroškem

Predsednik:
Ivan Čas l. r.